

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefericite nu se primesc. — Manuscrisurile nu se restituie.

Nr. 185.

Duminică, 23 Augustu (4 Septevre).

1887.

Tocmai la încheierea foii telegrafului ne aduce din Blășiul trista și dureroasă știre, că unul din stélpii cei mai tari ai limbei și ai literaturii noastre, părintele filologiei române, eruditul dasclău și apostolul alu românismului

TIMOTEU CIPARIU

a încetat din viață astăzi dimineță. Luni la orele 3 d. a. se va face înmormântarea.

Timpu și spațiul nepermițându-ne ați de a aduce tributul nostru de recunoștință acestui mare învățat român, descriind viața sa plină de labóre și de råde îmbelșugate pe terémul științific, politic și bisericesc, îi dăcem: Odihnesc în pace prea vrednicule fiu alu națiunii române, care eternă neștersă vei fi în memoria ei!

Brașov, 22 Augustu 1887.

În cestiunea bulgară nu s'a adus încă până ați nici o lămurire, dovadă că divergențele dintre puteri sunt ați totu așa de mari ca și mai înainte.

Prințul de Coburg, bietul, își dă totă șilința de a-și împlini cuvântul ce l'a dat Bulgarilor, că va lucra cu zel și cu curagiu la consolidarea țării. Elu întâmpină însă greutăți din ce în ce mai mari.

Nu scim decât până ați i-a fost cu puțință a-și forma măcar noul său minister. Trebuie să fiă mare neînțelegerea între conducătorii bulgari, decât este așa de greu de a face să-și întindă mâna câțiva dintrunși, spre a da ajutor principelui în lucrarea sa.

Intr'aceea Rusia persistă în pretențiunea sa d'a trimite cu aprobarea Turciei un general rusesc în Bulgaria, având imputernicirea de a governa în Bulgaria și Rumelia, până ce o nouă Sobraniă va alege un alt princip.

O știre din Constantinopolu sosită er spune chiar, că Turcia s'a învoit a introduce, cum cere guvernul rusesc, printr'unu comisar alu ei pe generalul rusesc Ernroth în Bulgaria. Acum însă se modifică această știre accentuându-se, că Germania voesc să ia rolul de mijloc în afacerea misiunii lui Ernroth.

Principele Bismarck de mulți ani încóce nu mai ese din rolul său de mijlocitor. Aci e Austria, aci Rusia, pe care se silesc să o împace cu câte vre-o schimbare; este însă foarte greu a împăca deodată pe amândou aceste puteri, și să iasă bine socotela și pentru Germania. Când Bismarck se pregătesc a-i aduce câte unu serviciu Austriei, se nasc îngrijiri în sinul celor din Petersburg și vice-versa.

Acum e rândul celor din Viena să fiă îngrijați. E vorba adevă de o apropiată întâlnire a împăratului Germaniei cu Țarul. Deja se știe și locul și ziua întâlnirii. Ea se va face în Stettin din Pomerania prusiană în 12 Sept. a. c.

Se înțelege că acestei întrevederi în momentele de față i se dă o importanță deosebită. Foile germane susțin, că ea are să documenteze faptul, că vechia și probata amicitie între Rusia și Prusia nu s'a sdruncinat nici prin agitațiile foilor panslaviste, nici prin campania pornită de foile germane contra valorilor rusesci.

Reînnoirea amicitiei prusso-rusesci în nise momente când în Viena se așteptă, că Germania să sprijinesc politica monarhiei noastre în Orient în puterea alianței ce s'a sigilat din nou la întrevedere la Gastein, a trebuit să nască nedumeriri și temeri, că legătura austro-germană s'a slăbit. Faptu este că ați Germania stă în cestiunea bulgară cu totul pe partea Rusiei, pe

când Austria merge cu Italia și cu Anglia în altă direcțiune,

Foile din Viena amice legăturii cu Germania se mângăie însă cu aceea, că preșenta generalului din armata germană, a contelui Walderssee, la manevrele armatei împărătesc în Moravia indică, că bunele relații între Viena și Berlinu există încă și astăzi.

Dér, dăce una din memoratele foi, faptul că unu oficeru germanu de unu rangu atât de mare șede la drepta împăratului Austriei la prânzul dela curte, dovedesc numai sinceritatea și fidelitatea de aliată a Austriei, care nu vrea să aibă secrete militare înaintea amicilor ei germani. Din partea Germaniei însă nu s'a datu nici o dovadă de o asemenea fidelitate.

Foia vieneză din vorbă doresce să se dea această dovadă de cătră aliații germani. Pe ce basă însă o doresce, nu ne spune. Intrevedere între Impăratul Wilhelm și Țarul Alexandru de siguru că nu pôte forma basa pentru împlinirea dorinței exprimate.

Aduarea generală a Asociațiunii.

Sibiu, în 19 Augustu 1887.

(Urmare).

Frații Sibieni încă de timpuriu au făcut pregătiri pentru primirea participanților și arangarea petrecerilor diferite. Unu comitetu de 40 de membri, în frunte cu Dr. I. Moga, împărțit în diferite secțiuni, a îngrijit pentru cuartire primirea oșpeților din afară la gară. Aceștia însă, nefăcând mare îmbulzela, membrii comitetului se putură achita bine de datoria lor atât Vineri cât și Sâmbătă, când sosiră ultimii oșpeți.

Sâmbătă seara, în 15 (27) August, ne-am întrunit cu toții pentru prima oară la „Sera de cunoștință“ în grădina „Hermann“. Încă la orele 8 seara unu public numeros venia din toate părțile cu pași grăbiți îndreptându-se cătră spațiul pavilionu din susu amintita grădină, unde aveau să se salute Români din diferite părți, cu frățescă dragoste.

La 8^{1/2} ore pavilionul era deja plin de oșpeți. Pe fețele multora din ei se putea ceti bucuria simțită la întâlnirea rudeniilor, amicilor și cunoșcitoru. Veselia începuse să-și ia curs liber și crescuse când muzica orașenescă începuse a cânta. Dér decât pe lângă această veselie muzica ar fi voit să ne mai și însulețescă, ar fi trebuit să ne cânte mai multe piese românesc, decât străine, și să ne achite c'unu simplu potpuriu din melodii române. După ce în fine se terminară salutarile reciproce, cam pe la 10 ore, o parte din public, obosit pôte de călătorie, începuse deja a părăsi pavilionul, partea cea mai mare însă rămăsă în sală unde după masă s'a dansat până târziu.

Orî cine ar fi intrat în sală, pre când se afla întregu publicul la masă, trebuia să constate numărul frumos alu celor prezenți, dér nicidecum nu i-ar fi făcut impresia unei seri de cunoștință, vădendu răspândită la câte o mesă rotundă familia de familia isolate. După părerea mea era de dorit, ca la o astfel de ocaziune să se fi aranjat mese mari juru împrejur, pentru ca într'adevăr seara să pôte deveni „Sera de cunoștință“, er nu să se lase cum am vădutu, unele familii isolate cu totul, și decât chiar se făcea o cunoștință ea părea a se face mai mult silită din lipsa de locu la alte mese. Mărturisesc, că această grupare de cunoștințe mi-se părea cam ciudată și nu mi-o putem explica până ce unu amic al meu din Sibiu mi dădu deslușire spuindu-mi că „la noi în Sibiu așa e moda astăzi“. La tinerii din Sibiu am observat însă, că ei între ei, nu par a se ține așa de strict de moda acesta, căci îi vedem concentrați la o singură mesă, dér față cu celelalte mese se prezentau și ei în haina separatismului, ceea ce dreptu spuindu nu mi-a plăcutu nicidecum.

Dăminecă 16 (28) Augustu după 9 ore a. m. s'a servit de cătră Prea Sântia Sa Metropolitul Mironu unu „Te Deum“ în biserica metropolitană, care deși mică nu mi s'a părut îndesuită de asistenți. Pe la 11

ore a. m. se deschide în „Sala Comitatului“ prima ședință a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. D-lu vice-președinte I. Bologa anunță celor prezenți, dintre cari aproape jumătate erau dame, în număr nu prea satisfăcător — ceea ce nu ne pôte nicidecum înbucura — imposibilitatea în care se află multu meritatul președintu alu Asociațiunii, d-lu T. Cipariu, de a participa la această adunare generală și prin urmare îi rămâne dănsului onorea de a presi la această Adunare generală. Salutându apoi de binevenire pe cei prezenți, ocupându locul presidialu, dechiară ședința de deschisă. Puțin după deschidere apără în sala ședinței și Escelența Sa Metropolitul Mironu Romanul, care ocupă locu în fruntea salei asistându până la încheierea ședinței.

Ca de obicei s'a alesu mai întâiu o comisiune de 3 pentru încassarea de taxe dela membrii vechi și dela cei cari se vor înscrie de nou. Nu mare a fostu însă de astădată munca acestei comisiuni, căci abia au fostu vre-o 17 - 20 de inși cari s'au insinuat ca membrii în ședința primă, când după mine, într'unu asemenea centru trebuia să atingă numărul lor cel puțin cifra de 100.

Să dete mai departe cetire apelului nominalu al membrilor Asociațiunii, cari au dreptu a participa cu votu decisiv. Nu pôte trece peste acestu punctu fără a da expresiune încă odată îngrijirii ce m'a cuprinsu vădendu numărul micu alu membrilor ordinari (447) și repetu de nou, că în aceste condiții este imposibil ca Asociațiunea noastră să pôte progresa cum se cade în raportu cu exigențele crescende ale timpului modernu în toate privințele! Sperăm însă că în curend Români noștri se vor convinge, că cu nepăsarea de până acum nu putem aunge departe și vor da în viitoru totu concursul lor la ajungerea mărețului scopu culturalu alu Asociațiunii, pentru ca nu preste multu să avem satisfacțiunea de a numera cel puțin preste o mie de membrii ordinari. Așa se fiă!

Secretarul alu II-lea d-lu Dr. Crișanu ceti apoi raportul generalu alu Comitetului despre activitatea sa în decursul anului 1886/7 dimpreună cu adăusele salei care se va publica de sigur în detaliu.

Fiindu la ordinea zilei insinuarea propunerilor și a eventualelor interpelări, d-lu I. Crișanu avocatul din Abrud luându cuvântul propune: 1. Să se voteze comitetului mulțămirea protocolară pentru îndeplinirea cu esactitate a concluderilor anterioare și în genere pentru activitatea dezvoltată în decursul acestui an; și 2. Ca speșele internatului împreună cu șola de fetițe a Asociațiunii să se acopere în viitoru numai din venitele acestui internat, la ceea ce d-lu V. Babeșu observă că, nefiind acestea propunerile de sine stătătoare, ci unele cari și așa mai vin înainte, fiindu în legătură cu raportul generalu, ar fi bine pentru a urma o ordine în discusiune să se facă atunci, când va fi pe tapetu cestiunea raportului generalu. După acestea d-lu Crișanu își retrage ambele propunerile sub rezerva de a le face la timpul său.

Urměză raportul comisiunii esmise pentru înscrierea membrilor alu cărei rezultat l'am amintit mai sus. De asemenea se citesc și numele membrilor noi înscriși dela ultima adunare generală până ați, numărul destul de frumșel, și împreună cu ceilalți se proclamă prin „Se trăiesc“ ca membrii ordinari ai Asociațiunii. Se alegou două comisiuni de câte 3 membri una pentru esaminarea socotelilor pe anul expirat administrativ și a proiectului de bugetu pentru anul următor și alta pentru propunerile.

Înceindu-se cu acestea ordinea primei ședințe, Președinte dă cuvântu distinsului și neobositului primu secretar alu Asociațiunii, d-lu G. Barițu, care într'o vorbire foarte bine aleasă arată fazele și greutățile prin cari a trecut cultura femeiei nu numai la noi, ci aproape la toate popoarele. Vicisitudinile și piedecile întâmpinate într'o educațiune mai superioară a secului frumosu au fostu cu atât mai greu de delaturat, en câtu aceste piedeci proveniau foarte adeseori — și durere provină încă și ați — nu dela clasa de jos, ci chiar dela clasa inteligentă. Arată apoi în modu

forțe precis și dibaciu talentele femeii române și că ar fi un păcat să strigătorul la ceru de a nu cultiva aceste talente. A umplea acest gol în națiunea noastră a fost intențiunea Asociațiunii, când a înființat Institutul de fete și grația acestei idei mărețe și femeile noastre se vor pute bucura de o educațiune conformă timpului modern ca și viitorii lor soți.

Terminându d-lă G. Barițu interesantul său discurs, ascultat de toți cu viu interes, d-lă presidentul I. Bologa invită pe toți asistenții a visita Institutul de fete situat alături de casa comitatului. Visita a durat aproape o oră și fiecare a rămas pe deplin mulțumit de aranjamentul localităților, care corespunde în toate răsăriturilor igienice și pedagogice și posedă tot confortul necesar ca și cele mai bune instituite de felul acestuia. Dea Dumnezeu ca institutul să posedă în curându un număr cât se poate de frumos de eleve din toate părțile locuite de Români!

(Va urma.)

INAUGURAREA

Statuei lui Ovidiu

în Constanța din Dobrogea

(după „Voința Națională“.)

În 18 August a fost ziua fixată pentru inaugurarea statuei lui Ovidiu. Din ajun numeroase familii din București, Brăila și Galați veniseră să ia parte cu populațiunea și călătorii din Constanța la această mărețã serbare.

D-lă D. A. Sturdza, ministru al cultelor și construcțiunii publice, a sosit în ziua de 17 August pentru ca să prezideze această serbare.

P. S. S. Partenie Clinceanu, episcopul Dunării de Jos, a ținut să onoreze cu prezența sa această serbare națională, venind în aceeași zi din județul Tulcea unde se dusesse spre a-și visita eparhia.

În ziua de 18 August, pieta „Independenței”, unde se află ridicată statua lui Ovidiu, era strălucită împodobită cu arcuri de verdete și cu drapelul național; pe la balconele și ferestrele caselor de prin prejurul fălăiau drapelul tricolor și erau împodobite cu covore bogate Trupele, sub comanda d-lui colonel Saloman, erau înșirate de-a lungul stradei „Remus Opreanu” dela hotelul Carol până în strada „Independenței”. Aspectul era din cele mai mărețe.

Marea pieta a „Independenței” abia conținea mulțimea de lume, reunită în haine de sârbătoare, se dea omagiul lor măreței figuri a poetului, reproduși cu atâta măiestrie de marele sculptor Ferrari. Balconele și ferestrele de prin prejur erau asemenea înșerate de tot ce era mai frumos în Constanța, precum și de vizitatorii ei.

La 9 ore precis, d. ministru Sturdza, însoțit de d-nii generali Cernat și Dunca cu suita, și d. prefect al județului, încungiurat de întreg personalul său superior, au făcut intrarea sa în incinta de lângă statuă, unde a fost întâmpinat de d. primar al Constanței și de d. Remus Opreanu, președintele comitetului ridicării statuei.

După sosirea d-lui ministru, d. Remus Opreanu a rostit următorul discurs, care a fost întrerupt de dese aplauze:

„Domnule ministru! Domnilor! În locul acesta, pe care se înalță astăzi Constanța noastră, era, acum 19 secole, orașul Tomi, colonie uitată a Miletului, oraș neînsemnat de frontieră al marelui Imperiu ro-

man. Cine ar fi știut de Tomi? Istoria i-ar fi tăcut numele, sau i-ar fi scris numai precum a făcut și va face și în viitor pentru atâtea cetăți și state, de cari nici un fapt însemnat al umanității nu se legă. Der a fost destul ea un om să vină din Cetatea Eternă din Roma în esil aci, să sufere, să plângă în nemuritoare versuri pe malurile acestei mări, și acel om să fi fost Ovidiu, una din gloriile lumii antice, pentru ca numele de Tomi să trăiască în vece, iubit și venerat în memoria tuturor. Sulmona dete poetului viețã, Roma fericirea și gloria, Tomi mormântul, însă cuprinde totul; el este patria eternă. De aceea vechea Tomi a fost atât de renumită și de venerată și pământul pe care se înalță odinioară va fi încă iubit și scump cât timp se vor afla omeni, cari să iubească poezia și să admire geniele cari inobilesc și ilustrează națiunile și umanitatea. Când prin valoarea armelor române și prin înțelepciunea omenilor noștri de stat, Dobrogea, această veche provincie romană, a fost cucerită și alipită de corpul țerei, am găsit noi, trimișii cei dintâi aci, la fiecare pas urmele mărețe ale Romanilor, strămoșilor noștri. Cu pietate filială am admirat valorile lor de apărare, cetățile, monumentele și cât distrugerilor timp mai lăsase să existe din artele și civilizațiunea lor. Pe malurile acestei mări, am aflat, sub zidurile noii Constanțe, ruinele vechei Tomi, și prin aceste ruine amintirile trecutului ne-au prezentat, pe cât de mare și de glorioasă pe atât de duiosă și nenorocită, figura poetului nemuritor, esilului tiranilor, omului căzut sub urgia despotică și pierdut din cauza geniului său, figură neconsolată încă și cerându mereu monumentul pe care să se scrie versurile ce spun suferințele lui. Și noi, sânge din sângele lui, nemă din nemul lui, am crezut că este o datorie sacră a strănepoților de a onora pe marii strămoși și am înălțat această statuă, pe care mâna inspirată a sculptorului Ferrari a știut să o facă atât de adevărată și atât de frumoasă. Sulmona, legătura lui Ovidiu, Roma raiul lui, Italia intrăgă au însoțit opera noastră cu aprobări și încurajări actuale. Comunitatea noastră de origine, glasul călduros al sângelui se manifestă de astă dată cu putere și entuziasm. Acest mare Roman nu ne este el strămoș comun? Nu ne fãlim noi împreună de aceeași gloriã?

„Această statuă este ridicată în vechea provincie romană, pe pământul ce noi, urmașii, îl avem, și prin dreptul istoric, dela părinții noștri. Ea va spune, document în bronz neperitor, că Dobrogea a fost romană; ea va arăta tuturor că suntem aci, în casa părintescă; că nu am cucerit decât ceea ce era al nostru.”

„Statua se ridică aci, în centrul orașului, în inima Constanței. Prin esilul marelui poet, Tomi era celebră, prin statuă lui, Constanța, fiica urbei Tomi își legă în mod indisolubil existența actuală de cea veche, și Constanța română continuă pe Tomi romana. E splendidul titlu de noblețã al orașului acestuia. Constanța va pute totdeauna cu mândria dice: „Ea imaginea acelui mare poet ce repausă în sinul meu!” „De aceea, cu entuziasm, întreaga populațiune a orașului a contribuit pentru înălțarea acestui monument.”

„Desvînd statuă lui Ovidiu, mă simt dator, d-le ministru, a vă aduce, în numele comitetului, expresiunea profundei noastre recunoștințe pentru marele concurs ce ați bine-voiat a da pentru succesul operei. Nu vom uita că fără ajutorul dv. luminat și patriotic, această zi atât de fericită putea să fie cu mult întârziată.

„Nu pot termina fără a asocia încă o dată nu-

mele Constanței de alți Sulmonei. Astăzi chiar primesc o telegramă a primarului orașului Sulmona. Eă i cuprinsul:

„În numele consiliului comunal vă rog să reprezentați Sulmona la inauguratiunea monumentului concețeanului nostru Ovidiu în acel oraș Constanța, imortalizat de cânturile lui.

„Sunt singur că veți primi însărcinarea și veți face interpretul sentimentelor noastre de sinceră afecțiune către acest generos popor, care afirmă din ce în ce mai mult originea sa prin cultul marelui poet, gloria noastră comună.”

Sulmona, patria și leagănul lui, asistă prin urmare la această serbare. În aceste momente cugetele și inimile Sulmonesilor spre acest loc sunt îndreptate. Urbea natală dice Constanței: Venerăzã-i memoria! Iubesci monumentul! Ovidiu romanul este al meu ca și al tău! Gloria ne este comună!

Constanța răspunde că această zi este cea mai fericită a existenței sale. Și acum înalță-te statuă a marelui poet, maestrosă și mândră sub cerul României.

(Va urma.)

SCRILE DILEI.

Ministrul unguresc de comunicațiune a adresat oficiarilor poștale următoarea ordinațiune: Spre a pute mai bine controla pachetele și scrisorile ce se trimit pe poște scutite de port, cu privire la îndreptățirea d'ă fi scutite, adresa cu numele trimișătorului și al adresatului, mai departe însemnarea obiectului, clausula scutirii de porto și însemnarea locului destinațiunii să se facă clar și legibil în limba ungurescã. Pachete care nu corespund acestor cereri să se restituie trimișătorului cu adausul, că între astfel de împrejurări nu se poate acorda scutirea de porto. Er decã trimișătorul insistă pe lângă aceea, ca pachetul să se trimetă și cu adresa în altă limbă, atunci oficiile poștale se satisfac cererii, der să ceră taxa de porto. — Mai bine plătit porto, decât maghiarizat adresa.

—x—

Se scrie din Timișoara către „Ung. Post”: „În comuna învecinată Tolya (?) se nascu o bătaie sângerosă între personalul unguresc de serviciu al proprietarului G. Beniczky și între locuitorii români. Ungurii, vr'o 20 de inși, atacar pe Români, cari deteră a-larmă trăgându clopotele, se puseră în apărare și omiră pe unul dintre atacatori, anume Kaspar Szűcs. Încurajați prin acesta, Românii continuar urmărirea atacatorilor. Unul dintre acestia, anume Alex. Nyerges, se refugia în podul unei case și impucă pe Miu Niculae, care-l urmărea. Românii, infuriati prin acesta, deteră foc casei. Nyerges căută să scape, der fu impucată de Români. Mai mulți dintre acestia sunt răniți. S'a pornit imediat cercetare.”

—x—

Pentru cei cari doresc a visita espozitiunea din Craiova, direcțiunea căilor ferate române a dispus — precum suntem informați — să se dea bilete de ducere și întorcere, pe căile ferate române, valabile pentru șese zile. Și-a exprimat dorința mult de aci, că ar voi bucuros să viziteze espozitiunea, der cu părere de rău nu pot face acesta, din cauză că din cele șese zile de ducere și întorcere, nu le rămâne mai mult decât o zi, ca să viziteze espozitiunea, necum să mai potă vedé întreg orașul Craiova și potă și împrejurimile. Timpul de șese zile fiind deci neîndestulitor favoroasă acordată de direcțiunea căilor ferate române nu va pute spor vizitatorii din depărtări mai mari. Ar

FOILETONU.

(43)

Misterele Venetiei.

de Edouard Didier, traducere de Ioan S. Spartali.

XV.

Răsunarea lui Martinengo.

— Prin întâmplarea acesta nu rămânea podestatul singurul moștenitor al lui Paolo? întrebă dogele.

— Negreșit! der acesta-i o probă?

— Se presupune cel puțin!

— Cum așa?

— Se spune că Batista Martinengo a fost vădit și cunoscut în castelul locuit de vărul său chiar în minutul când s'a întâmplat nenorocirea, chiar în ziua când au murit fără veste și mama și fiica.

— Tocmai aci vream să viu! dice Loredano. Da, dicu și eu că este așa; un om a fost vădit în ziua acea la castel, pe omul acela totă lumea l'a cunoscut că era Batista Martinengo, și cu toate acestea intrase și la același ceas Batista Martinengo era în tabără sub zidurile Bresciei; să mă credeți!

Un senator făcu următoarea observațiã:

— Eu credeam — dice el — că chiar Batista Martinengo a recunoscut că s'a dus în castelul pe care-l locuia vară-sa, pentru ca să-i spuie că Paolo fusese omorât sub zidurile Bresciei.

— Astfel a umblat vorba, însă nu este adevrat! să spuie chiar Batista Martinengo! răspuse Loredano.

— Eu n'am părăsit tabăra nici o clipă! răspuse

podestatul, și, chiar decã aș fi vrut să-l părăsesc nu aș fi putut. Ordinul era foarte strâns și orice ofițer, care ar fi lipsit câteva ceasuri, ar fi fost tratat ca desertor când s'ar fi întors în tabără.

Loredano dice er:

— Prin urmare Batista Martinengo n'a părăsit tabăra... acesta voiam să stabilesc astfel ca să nu mai rămăe nici o îndoială. Nu, n'a putut părăsi tabăra și cu toate aceste atunci chiar exista un Martinengo fals. Pe același om îl găsim aci.

Apărarea acesta a podestatului, prezentată de Loredano cu mai multă căldură decât convingere, nu părea adevărată, însă avea avantajul că incurca cesițiunea aruncându ore care întunecă peste nisce fapte, cari deocamdată părăseră tot atât de limpede pe cât de netăgăduite. La rezultatul acesta vrea să ajungă viclenul senator. El scia bine că Consiliul cerea numai un pretext pentru ca să libereze pe Martinengo spalată de ori ce vină și Loredano, negreșit înțelesu cu Martinengo, tocmai astfel de pretext voia să dea tribunalei suprem.

Dogele își stăpănea cu mare greutate indignarea. În sfârșit dice lui Loredano:

— Te-ai arătat foarte îndrăzneț, d-ta, care vorbesci în interesul podestatului Padovei.

— Eu vorbesc în interesul dreptății și adevărului! răspuse mândrul senator.

— Nu tăgăduesc! — răspuse dogele. — Însă cu toate acestea eu nu mi schimb părerea. Ciudad mijloc de apărare ai întrebuințat amintindu astfel de fapte. După cum n'ai uitat d-ta, tot astfel n'am uitat nici

noi... și mai cu deosebire amintim acestea: Vuetul public care învinovătea pe Martinengo era atunci așa de violent, încât a trebuit să se dea ordin să se desgrope cadavrele nevastei și fiicei lui Paolo Martinengo. Fiind că amândou muriseră într'aceiași zi se detese ordin să fi îngropate împreună. Ecă însă ce s'a întâmplat! Corpul contesei a fost găsit în cosciugul unde fusese pus, însă copilul nu se mai găsi. După ancheta care se făcu ajunseră lucrurile acolo, că se declară că mărtea fiicei lui Paolo nu fusese constatată sigur. În afacerea acesta totul era misterios. Prin urmare, copilul, mortă s'en viã, perise, și de atunci nu s'a mai auzit vorbindu se de d'nsa.

— Nu cumva ai vrea, Altețã, să insinui că tot podestatul Padovei este pricina că a perit fiica lui Paolo? întrebă Loredano.

— Nu, mie nu-mi plac insinuările, însă aceea ce spun o spun pe față. Sub presiunea opiniunii publice s'a ordonat autopsia și a fost făcută de ilustrul Savonarola. În raportul său, Savonarola spunea că existau urmele unei otrăvi puternice în intestinale contesei.

— Aditem această dice Loredano.

— Ei bine, lumea învinovătesce cu atât mai mult înverșunare pe Martinengo că ar mai fi săvârșit o crimă, fiind că el avea interes să mără contesa și fiica ei, pentru că numai atunci le pute moșteni. Așader, decã d-ta ești dintre prietini lui Martinengo...

— Da, și mă mândresc! dice Loredano tăindu vorba dogelui.

— Atunci, dicu, faci cea mai mare imprudențã ca

fi în interesul căilor ferate, alu' expoziției și alu' orașului Craiova, ca biletele de ducere și întoarcere să fie valabile cel puțin pentru 15 zile. Nu ne îndoiim, că confracții noștri dela foile din România vor fi de acord cu noi în această privință și vor stărua să se ia dispozițiuni în acest sens.

—x—

Adunarea generală a universității săsesci e convocată pe ziua de 3 Noemvre n. c. Se voru examina socotelele pe anul trecut și se va stabili bugetul.

—x—

În Oradea-mare încăerându-se unu' soldatu' din regimentul 101 de infanterie cu sublocotenentul său, în furia sa îl împuşcă și sublocotenentul expiră imediat. Ucigașul fu predat tribunalei militară.

—x—

„Liberalul“ află că în Iași, d. I. Blanc, singurul profesor care are cunoștință de limba universală Volapük își va deschide unu' cursu' de volapük și va preda oralu' pentru lașeni și pentru cei din provincie în scrisu', pentru care a și început cu unu' abonamentu' de 10 lei pentru 10 lecțiuni, suficiente ca să pōtă scrie cineva gramatica în completu', a ceti și serie și a vorbi de o cam dată prin ajutorul dicționarului germanu', franceșu', italianu' ori ruseșu', până la terminarea dicționarului românū' ce se află în lucrare.

—x—

Ni se scrie din Sălăgiu: „Binecunoscutul învățător și profesor de limba și literatura română la gimnaziul rom. cat. din Simleuul-Sălăgiului, d-lu' Ioan P. Lazaru', precum șuntem înformați, și-a luat rămasu' bunu' dela cariera pedagogică și a primitu' asupra-și sarcina conducerei afacerilor comptabilității la înființându' bancă sălăgiană „Silvania.“ D-lu' Lazaru', deși tinêru' numai, dêr totuși și-a asigurat unu' nume neperitoriu în inimile părinților interesați de creșterea corectă a fiilor lorū', prin însemnatele sale tractate, despre educațiunea corectă a copiiloru' micu', publicate în foile noastre de specialitate atât dincōce cât și dincolo de Carpați. Deci, când ne exprimăm părerea de rău, că ne-a părășitu' pre noi, cei-ce ne ocupăm cu regenerarea gîntii tinere, feliicităm totodată pre bărbaii anteluptători din Sălăgiu, pentru alegerea la acelu' postu' a d-lui Lazaru'.”

Afacerea încălcării graniței.

Am arătat cum descriu foile ungurești faptul încălcării graniței din zilele acestea. E'tă acum și istorisirea faptului de cătră foia română „Renasceră Bacăului,” care dice că teritoriul românū' a fostu' violatū' de Unguri:

„La 4 Augustu' pe cōsta muntelui Kerekbik, comuna Brusteaș jud. Bacău, aprōpe de hotarul românū-ungureșu', 5 locuitoru' de ai noștri cōșeau fēnațele lorū'. Deodată se vêdură atacați de o bandă de vre-o 70 de Unguri înarmați, care i-au ridicatū' cu forța și i-au dusu' într'o comună de dincolo, unde toți cincu' au fostu' areștați. Doi din locuitoru' au spartū' areștul și au scăpatū', ceilalți stau și astăzi sechestrați și areștați în Ungaria.

A doua zi ceata de Unguri a venitū' érăși în mare numărū' spre a ridica fēnulū' de pe teritoriul românū' Garda militară dela unu' pichetu' românū' s'a opusū', și se dice că s'au trasū' și focuri de o parte și de alta, fără însă să se semnaleze vre-o nenorocire. „Ungurii s'au împrașcitu', dândū' focu' la fēnațele de munte.

„A treia zi, 6 Augustu', în zorii de zi, Ungurimea

a năvălitū' la pichetu' Nr. 6, unde erau doi soldați; pe aceștia i-au bătutū' cumplitū', li-au luatū' armele și alte efecte militare; și în trecerea lorū' în Ungaria, au distrusū' garduri și hotarē, au distrusū' și datū' focu' semnelorū' de frontieră.

„În adevêrū' d. prefectu' s'a grăbitū' a merge la fața locului, cu d. comandantū' alu' regimentului 27 de dorobanți Bacău. Dêr era prea târziu.

Reghinulū' săsescū', 25 Augustu' 1887.

Petrecerea de vêră îndatinată a junimei românē din Reghin și juru' s'a arangiatū' la 9 Augustu' n. c. A fostu' ziua acēsta o zi însemnată pentru românimea din acēstu' ținutu', mai vêrtosū' pentru că totu' atunci, înainte de amêdū', și-a ținutu' adunarea sa generală în școala normală gr. cat. din locu' și despărțēmētulū' XVII. alu' Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românū'. Publicu' numărōsū' s'a adunatū' cu acēstă ocaziune din tōte părțile. Adunarea despărțēmētului s'a terminatū' prin unu' banchetu' comunu' în frumoșă grădină numită „La berăria.”

Cătră amêdū', cu deosebire în ziua de 9 Augustu', stradele Reghinului resunau de trāsuriile Românōlorū' din provincie, cari veneau de tōte părțile. După amêdū' la 7^{1/2} ore, promēnada din Reghinulū' săsescū' era îndesutā de publicu', care se îndrepta în masă cătră sala de danțu'. Joculū' s'a începutū' la 8 ore cu o vioiciune și însuflețire, precum se îndatinēză a arăta numai Românulū' la astfelu' de ocaziuni. Quadrilulū' I-mū' l'au jucatū' 120 pārechī. Îți creștea inima când vedeai fluturândū' atâtu' de grațiosū' pitoresculū' costumū' naționalu' pe trupurile svelte și mlădiōse ale Românōțelorū' noastre. Ele, prin încântătoarele lorū' costume naționale, cari cu astă ocaziune au fostu' mai bine reprezentate ca ori când altădată, dedeau petrecerei noastre unu' coloritū' adevêratū' românescū', precum în adevêrū' și era. Laudă datorimū' pentru acēsta dōmnelorū' și domnișōrelorū' românē, cari, precum se vede, din ce în ce mai tare încep a depune costitōrele și chiar antipatiile vestiminte streine și a se entusiasma totū' mai multu' de ceea ce e nobilū' și românescū'. Le dorimū' succesū' și înaintare în acēstă direcțiune; sperămū' că pe anulū' viitorū', când o să mai convenimū' la acēstă petrecere în Reghinū', vomū' afla pe fiă-care Română încinsă cu frumoșă cătrînță românescă, și încă nu cumpêrată, ci țesutā de propria sa mână, căci numai așa își vorū' putē face meritū' și pentru industria românescă.

Inteligența română din Reghinū', sub alu' cărei patronagiū' s'a arangiatū' acēstă petrecere, și-a datū' tōtă silința pentru buna reușită; concordiă și bună înțelegere a domnitū' în tōte.

La începutulū' pauzei, sub conducerea unui vêtăfū', s'au jucatū' de 10 tineri îmbrăcați în costume naționale jocurile străbune „Călușarulū'“ și „Bătuta“, aplaudați fiindū' de repeți ori din partea publicului și admirați fōrte multū' cu deosebire din partea străinilorū'. Totu' atunci, sub conducerea unui altu' tinêrū', s'au jucatū' și frumoșele jocuri: „Brăulū'“ și „Hora.”

Joculū' s'a continuatū' cu aceeași însuflețire până la 5 ore dimineața, când oșpeții, prea îndestulii, începurā a părăsi sala de jocu' și, conformū' datinei de până acum, cea mai mare parte din ei, împreună cu tinerimea se întrunirā în grădina așō țisă la „Stolzenberg“, unde după unu' dejunū' comunū', s'a datū' sēmă despre starea casei.

Ce atinge venitele și spesele petrecerei, acestea le

vomū' vedē din rațiociniulū' cassarului, care vedemū' că-și va da cătū' mai curēndū' sēmă pe cale publică.

Onoratului publicū' participatōrū' îi aducemū' cea mai căldurosă mulțămită pentru sprijinulū' ce a binevoitū' a ni-lu' da cu astă ocaziune. Incheiu dorindū' să ne vedemū' sănătoși la petrecerea din anulū' viitorū'.

Unu' participatōrū'.

Lista de subscripțiune.

deschisă de „Gazeta Transilvaniei“ pentru comunele române din Ardelū' nenorocite prin incendiu și inundare

Au mai incursū' :

Prin binevoitōrea stăruință a d-lui Nicolae Cosma, comerciantū' în Iași, pe lista d-sale, dela d-nii:

Severū' Mureșianu, profesorū'	lei n. 5 —
N. Cosma, comerciantū'	10 —
V. Drăgănescu l. 1, Vasile Ioanū l.	
1, H. C. Cuza l. 2, Popovici elevū 50	
banī, X l. 1, A. F. Flach 25 banī, V.	
Negrutz l. 1, G. Fotino l. 1, V. Stup	
peanū 50 banī, I. Mustacescu l. 1. N.	
N. l. 1, Albert Porjes 50 banī, Swir-	
koitzky l. 1, N. N. 50 banī, G. Tulbure	
l. 2, Popa Radu l. 1, H. Procopoviciu l.	
1, Dolansky l. 1, în totalū	17 25

Suma lei n. 32 25

Adăugēndū' la acēsta suma din nr. 179 alu' „Gaz. Trans.“ 604 fl. 06 cr. și lei n. 1635 — (Va urma). Totalū: 604 fl. 06 cr. și lei n. 1667 25

Le mulțumimū' generōșilorū' contributōri în numele nenorocițilorū', dorindū' ca nobilulū' lorū' exemplu să afle imitatorū' pretutindēna.

Raportū' polițienescū. Alaltāsērā la orele 8^{1/2}, se aprinse și arse în curtea lui Petru Puiu, din Ulița de lațuri, șura plină cu bucate. Pompierii puturā localisa foculū' și după trei ore de lucru se'ntōrserā acasă.

Cu ocaziunea șederei artiștilorū' și scriitorilorū' unguiri în Brașovū', unu' pictorū' streinū' voi să mērgā cu birja din piēță la locuința sa din Ulița fānarilorū'. Birjarulū' profitā de împrejurarea, că streinulū' domnū' nu cunoștea loculū', îl preumblā prin mai tōte stradele din cetate, din Brașovu-vechiu, din Blumēna, și după 1^{1/2} orā îl duse în Ulița fānarilorū'. Durere, că streinulū' n'a pututū' arāta nici numărulū' nici numele birjarului, și abia erī îi succese unui polițistu' a descoperi, printr'o șiretenie bine chibzuită pe birjarū' și a-lu' preda autorității ca să-lu' pedepsescă.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

CONSTANTINOPOLŪ', 3 Septemvre. — Se crede că Germania va lua asupra-și rolul de mijlocitōre în privința misiunei lui Ernroth.

SOFIA, 3 Septemvre. — Consiliulū' de ministri s'a întrunitū' erī. Se așteptā ridicarea stării de asediū.

BERLINŪ', 3 Septemvre. — Împêratulū', în timpulū' preumblării după prāndulū' de gală, a cădutu' din causă că podēla nu e drēptă, pe cōpsa stāngă și pe cotulū' manei stānge, pricinuindu-și o neînsemnată sdrelire.

Numere singuraticē din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potū' cumpêra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorū: Iacobū Mureșianu.
Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

să amintesc nise fapte pe cari mai că le uitaserămū' toți.

— Ai avea dreptate, Altețā, decā prietinulū' meu Martinengo ar putē fi consideratū' ca vinovatū'. Însē în epoca când s'au întēmplatū' faptele acestea și cu tōte birfirile unorū' mișei, despre cari mē mirū' că audū' p'unu' doge alū' Veneției vorbindū', Martinengo nici n'a fostu' supêratū'.

— O recunoscū.

— Și scitiți pentru ce? Pentru că mai bine de cincī sute de ofițeri s'au pusū' chezași pentru dēnsulū' declarāndū' că Martinengo nu părăsise tabēra, nu o zi, dêr nici măcarū' unū' ceasū'.

— Crima însă să sêvêrșise! duse dogele.

— Nu tăgăduescū, Altețā, din potrivā o proclamū'. Da, crima să sêvêrșise. Dêr de cătră cine? De unu' omū' care sēmēnā cu Martinengo așa de multū', încātu' cei cari îl cunoscēau mai bine chiar se puteau înșela și care a făcutū' pe mulți să dicā că l'au vêdutu' plimbându-se împrejurulū' castelului în ziua când a muritū' contesa. Ei bine, prietiniū' lui Martinengo au cuvinte să credā că acelu' omū', care sēmēnā cu dēnsulū', este unu' servitorū' d'ai lui Paolo.

— Ce te face să bānuiescī acēsta? pe câtā vreme Martinengo, ca singurū' moștenitorū', avea interesulū' să scape d'o femeā și de unu' copilū', care încă sugēa și a cărui viețā nu putē să supere pe altulū' decâtū' pe dēnsulū'!

— Rēspundū' și întrebării și argumentului! duse Loredano cu infocare. — S'a constatatū' atunci că a peritū' o sumă mare de banī... suma aceea nu s'a mai găsitū'!

Negreșitū' c'a fostu' furatā de acela care a otrăvitū' pe contesa.

— Unu' hoțū' prinsū' se slujesce de pumnalū' er nu de otravā; ș'afară de asta, hoțulū' n'ar fi ucisū' p'unu' copilū', care nu l'ar fi pututū' invinovăți! rēspunse dogele.

Toți membrii consiliului ascultaserā cu mare grijā desbaterea acēsta, în care era în jocu' onōrea unuia dintr'ai lorū'. Dreptatea și adevêrulū' era vêditū' de partea dogelui și printre bētrānii aceștia deprinși cu afacerile publice și obicinuiți cu surprinderile, cu subînțelegerile, cu cursule, cu furșerile, cu indoitele înțelesuri, cu vicleniile, cu reaua credință, cari făceau fondulū' politicei viclene a guvernului Veneției, nu era nici unulū' care să fie giurgiuina lui Martinengo și să credā că este unu' altū' omū' care să-i semene întocmai: din potrivā, toți erau convinși de crimele trecute și presinte ale podestatului. Cu tōte acestea le pārea rău că dogele se înverșunā ca să prigonēscā pe Martinengo.

Pentru ce?

Fiincā omulū' acela își avea numele înscrisū' alături cu alu' lorū' în Cartea de aurū' a Veneției; fiind-cā elū' făcea parte din acea aristocrație puternică, a cărei cohesiune a făcutū' posibilā lunga oligarhiā care s'a chematū' Republica Veneției; fiind-cā se simțeau solidarii acelu' omū'; fiind-cā pata împrimatā pe fruntea unuia se rēșfrāngea asupra întregului patriatātū'.

Podestatulū' Padovei vedea pe judecătōrii săi încetindū' frunțile și abia stāpānindu-și mișcările de mânia pe cari li le smulgea onesta indignare a bētrānului doge. Elū' ghiaci că n'avea decâtū' să facā o sfortāre pentru-ca

cumpēna s'atêrne în favōrea sa, Venise momentulū' d'a interveni. Cerū' decī cuvēntulū' și-i fuse îndată datū'.

— Escelente — duse podestatulū' făcēndu-se că se adresēză membrilorū' consiliului mai multu' decâtū' dogelui, — vê rogū' să luați actū' că libertatea mea de apêrare este împedecată de dogele președinte.

— Da, este adevêratū! duse Loredano.

— Te înșeli, podestate, președinte ca și consiliulū' cautā numai să se lumineze pe sine și să limpedescā și afacerea acēsta incurcatā! — rēspunse dogele.

Atunci unu' glasū', care nu era alū' lui Loredano, făcū' să se audā vorbele acestea ciudate:

— Nu te teme de nimicū', Martinengo; scii cătū' suntemū' de imparțiali în judecata nōstrā. Depune decī liberū' și mai cu sēmă cântăresce-ți bine mijlōcele de apêrare.

Podestatulū' pricepū' că pricina lui era mai multū' de jumētate căștigatā: de aceea salutā cu curtenie ca să mulțumēscā senatorului care vorbise. Apoi duse cu multā liniște și sânge rece:

— Chiar p'atunci, și de mai multe-ori pe urmă eram să cadū' victimă unui atentatū' îndreptatū' în potrivă mea. În douē împrejurări mai cu sēmă am cunoscutū' pe ucigașū', pe care l'am mai vêdutu' apoi, acum cincī-spre dece zile, la Isola Bella.

— Și pentru-ce n'ai depusū' nici o plāngere la fiă-care atentatū' întrebā dogele.

— Pentru ceilalți admitū' intervenirea Statului: însă îndată ce este vorba despre mine, socotescū' că sunt destulū' de tare ca să mē apêrū' singurū! rēspunse Martinengo cu mândrie. (Va urma).

Cursul la bursa de Viena

din 2 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	100 85	Bonuri croato-slavone	104 75
Rentă de hârtie 6%	87 45	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	100. —
Imprumutul căilor ferate ungare	150 50	Imprumutul cu preniu ungh.	12 210
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (1-ma emisiune)	98 10	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	124 75
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (2-a emisiune)	126 —	Renta de hârtie austriacă	81 30
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (3-a emisiune)	115 25	Renta de arg. austr.	82 65
Bonuri rurale ungare	105. —	Renta de aur austr.	112 80
Bonuri cu cl. de sortare	104 50	Losurile din 1860	136 30
Bonuri rurale Banat-Timșuș	104 70	Acțiunile băncii austro-ungare	884 —
Bonuri cu cl. de sortare	104 75	Act. băncii de credit ungh.	287. —
Bonuri rurale transilvane	104 70	Act. băncii de credit austr.	283 20
		Argintul — Galbin	—
		Impărătesc	5 91
		Napoleon-d'ori	9 95
		Mărci 100 imp. geria.	61 50
		Londra 10 Livres sterlinge	125 60

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 August st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	95 1/4
„ convert. (6%)	89 3/4	90 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35 —	36 —
Credit fonc. rural (7%)	104 1/4	105 1/2
„ „ „ (5%)	89 1/2	90 1/4
„ „ „ (7%)	103 1/4	103 1/4
„ „ „ (6%)	94 —	95 —
„ „ „ (5%)	87 —	87 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
„ „ Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14. —	14 1/4
Bancnote austriace contra aur.	2 01	2 02

Cursul pieței Brașov

din 3 Septembrie st. n. 1887

Bancnote românești	Cump.	8.65	Vënd.	8.67
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'ori		9.95		10. —
Lire turcești		11.23		11.27
Imperial		10.22		10.26
Galbeni		5 86		5 90
Serisurile fonc. » Albina » 6%		101. —		102. —
„ „ „ 5%		98. —		99. —
Ruble Rusești		109. —		110. —
Discontul		7—10%		pe an.

Pentru fumători de țigări.

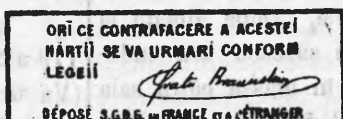
Fabrica Braunstein freres.

în Paris 65
Boulevard
Exelmans
produce

Hărțile
de
țigară

cu măreile aici
tipărite

„Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“

cară au fost declarate, de cele dintâu autorități științifice din Austria și Ungaria pe baza analizelor făcute, absolut libere de orice materie vătămătoare sănătății și ca hârtia de țigări cea mai ușoară și cea mai bună, ce a existat vreodată. Deoarece și la noi domnesce convingerea că pentru țigări bune, în prima linie calitatea hârtiei de țigări este dăitoare de măsură, hârtia de țigări „Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“ a devenit din ce în ce mai plăcută, și se poate găsi la toate firmele mai mari. Veritabilă este numai aceea hârtie, a cărei etichetă se asemănă cu ciseul și care are firma „Braunstein Freres.“ Fabrica a deschis un deposit pentru servirea promptă a mușterilor, sub firma comercială protocolată în Austro-Ungaria: Braunstein freres, Wien, 2. Bez., Negerlegasse 8.

8—12

AVIS!

La noua măcelărie a subscrișului, din Tergul Straelor, Nr. 308, se recomandă totu felul de carne, bună, prospătă și cu prețuri moderate.

George Măzgarănuș,
măcelar.

Nr. 14—1887.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător ordinar la școala confesională gr. cat. din Monor, comitatul Bistrița-Năsăud, prin acesta se scrie concurs până în 10 Septembrie 1887 st. n.

Emolumentele împreunate cu acestu post sunt 300 fl. v. a salarului anual de solvit în rate lunare anticipativ din fondul școlastic confesional, și o grădină de legume în mărime de 200⁰. Doritorii de a ocupa acestu post au a documenta: purtare morală, că au ascultat cursul preparandial, că au calificațiune de învățător, după cum pretinde legea școlastică, atât din limba română, care e limba de propunere, cât și din cea maghiară.

Cei ce voru documenta că au ascultat cursul pedagogic la o preparandială regiă de stat, voru fi preferiți.

În casu când nu ar concurge indiviți calificați după cerințele legii și s'ar suplini postul provisoriu, pentru unu atare concurrentu se statoresce salariul anual numai de 200 fl. v. a.

Suplicele sunt a se înainta la subscrișul *presidiu alu senatului școlastic localu* până la terminul mai susu fixat.

Din ședința senatului școlastic conf. gr. cat.

Monor, în 19 August 1887.

Președintele ad hoc:
Dumitru Moldovanu.

Notarul ad hoc: 3—3
Mihailu Puntea.

Nr. 3258—1887. Publicațiune,

referitoare la normarea dărei pro 1887.

Fiindu normarea dărei pro 1887 deja completu esoperată, se provocă, în sensul §-lui 35 alu art. de lege 44 din 1883, toți dăjdieții ca, spre scopul prescrierii datorinței lor de dare pro 1887, să se înfățișeze cu libelele asupra solvirei dărei celu multu până în 15 Novmre a. c. la subscrișul oficialat de dare.

Brașov, 1 Septembrie 1887.

Oficialatul orașenescu de dare.

Escriere de concurs.

Postulu de învățător, devenitu vacantu la școala confesională gr. cat. din Telciu prin bolnăvirea, respective pensionarea actualulu învățător, se va ocupa în anul școlastic 1887/8 prin unu învățătoru suplinitoru cu unu salar anual de 240 fl. v. a. de percipiatu în rate lunari anticipative și 20 fl. v. a. relutu de cortelu.

Cei ce dorescu a dobendi acestu post voru înainta suplicele lor subscrișului senatului școlastic până la 15 Septembrie 1887. documentându calificațiunea de învățătoru recerutu prin lege.

Presidiulu senatului școlastic confesionalu gr. cat.

Telciu, la 12 August 1887.

Gregoriu Popu,
președinte.

3—3

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se potu face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugămu a ni se trimite esactu arătându-se și posta ultimă.

Prețulu abonamentulu este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni	3 fl. —
„ șese luni	6 fl. —
„ unu an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

„ pe trei luni	10 franci
„ șese luni	20 „
„ unu an	40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Peșta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sera.

Trenul mixtu Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.

Trenul mixtu Nr. 318: 1 ora 55 minute după amez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Peșta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amez.

Trenul mixtu Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sera.

Trenul mixtu Nr. 317: 2 ore 32 minute după amez.

A. Plecarea postelor:

a) Dela Brașov la Rășnov-Zărnesci-Bran: 12 ore 30 min. după amez

b) „ „ Zizin: 4 ore după amez.

c) „ „ în Săcuime (S. Georgi): 1 ora 30 minute noptea.

d) „ „ la Făgăraș: 4 ore dimineața.

e) „ „ la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

a) Dela Rășnov-Zărnesci-Bran la Brașov: 10 ore înainte da amez.

b) „ Zizin la Brașov: 9 ore a. m.

c) Din Săcuime la Brașov: 6 ore sera.

d) „ Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.

e) „ Săcele la Brașov: 6 ore 30 minute sera.